

Streekwijnen van Brabantse wijnboeren

ZEELAND - De Romeinen introduceerden wijngaarden en het maken van wijn in Brabant. Een chauvinistische Napoleon die vond dat de Brabanders maar Franse wijn moesten drinken, liet veel wijngaarden rooien. Een plantenziekte in de negentiende eeuw deed de rest.

Zo verdween de wijngaard en de schone kunst van het wijn maken uit Brabant. Het duurde tot eind vorige eeuw alvorens de wijnbouw in Nederland en in Brabant weer schoorvoetend van de grond kwam. René van Hout uit Mill kwam bij toeval in de voorhoede terecht. Nu heeft hij een kleine wijngaard van 0,2 ha in het buitengebied van het dorp Zeeland op vijf kilometer van zijn woonplaats.

Met zijn wijngaard Edelhof is René van Hout één van de 110 kleine hobby wijnboeren in Brabant. De provincie telt zes wijngaarden van 1 ha of meer en dan is sprake van een grote. Maar hoe groot of hoe klein ze ook zijn, ze maken allemaal een drank die voor 100 procent een streekproduct is.

In wijngaard Edelhof (wijn is een edele drank) staan keurig in het gelid 770 planten in vijf verschillende soorten. Vier soortnamen klinken

zeer Duits, de andere Frans. De wijnranken die geschikt

zijn voor een vruchtbaar leven in Brabant worden allemaal in Duitsland gekweekt. Om een indruk te krijgen van wat zijn werk als wijngaardenier aan wijn oplevert, schat hij de oogst van 2013 ('Ik heb er een goed gevoel

'EEN WIJNGAARD HOEFT NIET PERSE OP EEN HELLING TE LIGGEN'

bij', zegt hij twee maanden voordat het zover is) op 150 flessen rood en 450 flessen wit. Rode wijn maakt hij pas sinds 2002. Eerder waren er geen rode wijnplanten die geschikt zijn voor het Brabantse klimaat.

René van Hout raakte in 1991 betrokken bij wijngaard De Daalgaard in

Sint Agatha. "Vanaf dat moment was ik verkocht", zegt hij, "terwijl hij daarvoor geen glas wijn aanraakte en alleen maar pilskes dronk." Hij ontwikkelde zich tot een kenner die graag wijnfeitjes met anderen deelt. "Een wijngaard hoeft zeker niet perse op een helling te liggen." Een hardnekkige mythe waaraan hij graag een eind wil maken. Zijn wijngaard in Zeeland waarmee hij in 2002 begon bevindt zich op een vlak stuk land. Een zuidelijke ligging is wel noodzaak. En als hij dan toch mythes aan het ontcrachten is: wijn uit Brabant is niet zuur!

Passie beloond

Zijn wijnhobby kent vele facetten, maar de handeling waar uiteindelijk alles om draait is het mengen van de verschillende soorten die zijn wijngaard oplevert. Dit mengen moet het boekje opleveren waar wijnliefhebbers zo lyrisch over kunnen praten. In 2003 wist hij zich rijk met de eerste 25 liter wijn van zijn eigen wijngaard. In 2012 werd zijn witte wijn uitgeroepen tot de beste van Brabant. Een jaar later scoorde hij de tweede plaats. Zo zag René van Hout zijn passie beloond. Het resultaat daarvan deelt hij pas sinds 2012 met het

René van Hout in zijn wijngaard. De druiven worden medio oktober geplukt Foto: Paul Spapens

grote publiek omdat hij toen voor het eerst de wijn ging verkopen. Zijn streekproduct is in een straal van vijftien kilometer rond zijn woonplaats te koop bij

slijters in onder meer Mill, Zeeland, Haps, Wagenberg en Cuijk. De horeca wil er niet aan omdat restaurants de wijn te duur vinden. In Mill gaan ze volgens René van

Hout heel erg prat op de prestaties van de wijngaardenier. Ze zeggen in het dialect 'wien uut ons moi Mill' en dat staat dan ook op het etiket.